

מקרה אחד, וללמוד ממנו שאר הפסולים, שעל אף שנפסלו מועלים בהם?

צריכי, יש צורך להשמיענו כל אלו, שאם היתה משמיעה לנו אחד מהם, לא יכלנו ללמוד ממנו שאר הפסולים-

אי תנא, אם היתה שונה, רק הדין של **שחטן בדרום** ו**קיבל דמן בצפון**, יש לומר: **הכא הוא דאית בהו מעילה, משום דקבלה בצפון הואי** (26), והיות שקבלה שהיא עיקר העבודה נעשתה כמצוותה, לא נחשב כמי שחנקו אותם, ועדיין נקראים "קדשי ה'", ולכן יש

בהם מעילה, **אבל**, כאשר **שחטן בצפון** ו**קיבל דמן בדרום**, (27) **הואיל וקיבל דמם בדרום**, ועבודתם העיקרית נעשתה שלא כמצוותה, **אימא**, יש לומר, **דנפיק**, שיצאו **מידי מעילה**, והוי כמי שחנקם, לפיכך משמיעה לנו המשנה שאינו יוצא **מידי מעילה**, ואינו כמי שחנקם, וכמבואר, הואיל ודרום ראוי לקדשים קלים. **ואי תני הני**, (28) שחיטה או קבלה בדרום, **הוה אמינא**, הייתי אומר, לכן אינו כמי שחנקם, **משום דיממא** (29) **זמן הקרבה הוא**,

לפיכך אף בקדשי קדשים "אם עלו לא ירדו", וכיון שלא ירדו, לכן נקראים "קדשי ה'", ויש בהן מעילה.

[ובהערה 31 יבואר המשך דברי הגמרא בנשחט בלילה].

והשפת אמת מבאר: מפני שכל קדושת הקרבן הוא משום שעומד להקרבה לגבוה, ולכן מועלים בו לפני הקרבה, הואיל וסופו להיות מובא לה'. ולכן בקדשים שמתו "פקעה" מהן קדושתם, משום דאיגלאי מילתא דאינם עומדים להקרבה. [ואם מעל לפני מיתתו, חייב, כי מכל מקום, בשעה שמעל, עמד להיות קרבן]. הילכך, כשנשחטו לשם קרבן, למרות שהעבודה נעשתה בפסול, אבל קדושה שבהן להיכן הלכה?, ולכן מועלין בהם.

וכדברים אלו כתב הגרי"ז [ובחיים עמוד קנט] וזה לשונו: עיקר החילוק בין קדשים שמתו לבין קדשים שנפסלו אחר שחיטה, הוא שבנשחטו ונתקדשו כבר נגמר דין קדשי ה' שלהם, ואף אם נפסלו, שוב לא פקע.

והאבי עזרי [על הרמב"ם הלכות מעילה פרק ה' הלכה יד] מתרץ בסברא זו קושיא יסודית בהלכה זו. שלפי המבואר בעמוד ב [וראה שם הערה 42] נאמר הדין שיש בהם

מעילה בעקבות הדין שאם עלו לא ירדו, דהיינו, כיון שיש בהם קדושה, על כל פנים קדושה מועטת, שאם עלו בדיעבד על המזבח לא ירדו מעל המזבח, הילכך יש בהן מעילה.

ולכאורה קשה: בשלמא על האימורים יש קדושה זו שאם עלו לא ירדו, אבל לבשר אין שום היתר לכהנים, ולא ראוי לכלום, ודינו להישרף, ולמה נשאר עליו קדושה?

ולפי הביאור הנ"ל מבואר היטב, כי היות ולאימורים יש דין הקטרה, על כל פנים בדיעבד, חלה חלות קדושה על כל הקרבן, להיות נחשב ל"קדשי ה'". ואינו דומה לקדשים שמתו, שהם אינם נקראים "קדשי ה'" מאחר שאינם ראויין כל להקרבה. ושם [בהערה 42] יבואר הזיקה בין דין מעילה לדין אם עלו לא ירדו.

26. גירסת השיטה מקובצת.

27. גירסת השיטה מקובצת.

28. גירסת השיטה מקובצת.

29. גירסת המיוחס לרש"י.